

P O S T A N O W I E N I E

=====

Najwyższy Sąd Wojskowy dnia 15 października 1952 r. w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: płk. Tomaszewski Aleksander
Sędziowie: mjr. Doerffer Marian
ppłk. Wizelberg Zygmunt

rozpoznał na posiedzeniu niejawnym na skutek skargi rewizyjnej wniesionej przez obrońcę wojskowego adw. Peczenika Karola w imieniu Jurkowskiego Józefa na wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 17 września 1952 r. sprawę JURKOWSKIEGO Józefa s. Jana skazanego za przestępstwo z art. 28 KKWP w związku z art. 86 § 2 KKWP na karę więzienia przez 6 /sześć/ lat z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 2 /dwóch/ i z przepadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa za to, że na przełomie 1951 i 1952 r. w Podgrodziu, pow. Nowy Sącz, wiedząc, że Król Franciszek organizuje kontrrewolucyjny związek, udzielał mu pomocy w ten sposób, że kontaktował go z ukrywającym się przed władzami Perełką Stanisławem.

Obrońca wojskowy w skardze rewizyjnej wnosi o umorzenie postępowania z braku dostatecznych dowodów winy wywodząc, że skazany zarówno w śledztwie jak i na rozprawie nie przyznał się do zarzutów aktu oskarżenia, a świadkowie Król i Franczyk, przesłuchani na rozprawie nie potwierdzili winy skazanego.

Najwyższy Sąd Wojskowy po wysłuchaniu sędziego-sprawozdawcy mjr. Doerffera Mariana i wniosku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej ppłk. Garlickiego Tadeusza o utrzymanie wyroku w mocy, zważył, co następuje:

Sąd I instancji w oparciu o materiały sprawy, słusznie przyjął za udowodnioną winę skazanego w kierunku zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa i stanowisko swe szczegółowo i przekonująco uzasadnił.

Zarówno świadek Franczyk Antoni jak i świadek Król Franciszek obciążali w śledztwie swymi zeznaniami skazanego, a świadek Król konfrontowany w śledztwie ze skazanym zeznał stanowczo, że skazany wiedział, że Król chce skontaktować się z Perełką w sprawie nielegalnej organizacji, skazany zaś na to wyjaśnił, że nie przypomina sobie, aby Król mówił mu o tym.

Na rozprawie świadkowie odwołali swe zeznania ze śledztwa a świadek Król po odczytaniu jego zeznań z protokołu konfrontacji oświadczył, że nie jest pewien, czy mówił coś skazanemu o nielegalnej organizacji. Sąd po dokonaniu wnikliwej oceny wyjaśnień skazanego i zeznań świadków doszedł do słusznego przekonania, opartego na swobodnej ocenie dowodów, że wiarygodne są zeznania świadków ze śledztwa i uznając skazanego winnym zarzucanego mu przestępstwa, wymierzył mu karę współmierną jego winie i niebezpieczeństwu społecznemu czynu, a Najwyższy Sąd Wojskowy nie dopatruje się podstaw do złagodzenia tej kary.

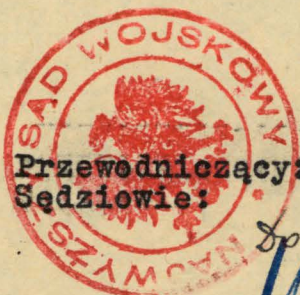
W tym stanie rzeczy, Najwyższy Sąd Wojskowy na zasadzie
art. art. 260, 268: 271 § 2 KWPK

p o s t a n o w i ł :

skargę rewizyjną obrońcy wojskowego pozostawić bez
uwzględnienia, a wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie
z dnia 17 września 1952 r. w sprawie JURKOWSKIEGO Józefa syna
Jana utrzymać w mocy.

2/37

Nr. 4623
A.W.

Przewodniczący: [signature]
Sędziowie: [signature]
[signature]
[signature]